

Het wel een wee van een schuimpje

Bert Verweij

In Horsevoer van september 2001 was te lezen hoe de Greenspot door zijn eigenaar onderhanden is genomen.

Dit is ontegenzeggelijk de definitieve manier om van de zwakke plekken van een schuimpje af te komen. De eigenaar van de Greenspot heeft een methode om van het schuim en het hout af te komen die door iedereen met enige handigheid uit voeren is. Wel dien je over voldoende (overdekte) ruimte en tijd te beschikken.

Hoewel in het artikel niets over de kosten wordt gezegd, is mijn inschatting dat deze, als je wat slim inkoopt, onder de 500 euro moeten kunnen blijven. Wellicht dat de eigenaar van de Greenspot ons wat inzicht in de gemaakte kosten kan geven, dan is het plaatje helemaal compleet.

Ook ik beschik over een Seahorse (romp 109) waar ik al een jaar of vijf met zeer veel genoeg in zeil.

Dit schip heeft ook een volgeschuimde bodem waarin zeer waarschijnlijk houten constructiedelen zijn verwerkt. Een tweetal indicaties deden mij besluiten ook eens naar de kwaliteit van de bodem te kijken.

Ten eerste leek het schip mij wat diep te liggen. Ik had ergens gelezen dat de spiegel van een Seahorse niet meer dan anderhalve centimeter in het water mag liggen bij een lege boot zonder motor.

Ten tweede ziet er nog al wat beweging in de kuipbodem als de grootschoot wordt aangetrokken.

Kortom, veel overeenkomsten met Greenspot. Dit lijkt dan ook

te wijzen op water tussen de schalen en aangetaste houten delen. Verder houden de overeenkomsten met Greenspot op.

Ik heb namelijk geen overdekte ruimte beschikbaar om aan mijn Seahorse te klussen en zie ook geen kans tijd vrij te maken mijn Seahorse zo radicaal onder handen te nemen.

Voor mijn Seahorse restte de mogelijkheid om allereerst inzicht in het probleem te krijgen en vervolgens het probleem beheersbaar te maken.

Het schuim

Op internet is veel technische informatie over polyurethaanschuim te vinden. Mij is gebleken dat voor de hoeveelheid water die schuim maximaal kan opnemen door alle fabrikanten een vergelijkbare waarde wordt opgegeven, namelijk zo'n 3 volumeprocent. Deze gegevens kan je op internet bij verschillende schuimfabrikanten vinden.

Verder staat er in de Waterkampioen van april 2001 (nr. 7) een aardig stukje over oudere, eveneens volgeschuimde, Etap 22's.

Stel dat een Seahorse duizend liter schuim bevat, dan kan daar maximaal 3 liter water in. Dat lijkt dus nogal mee te vallen, maar de realiteit kan om twee redenen veel slechter zijn. Ten eerste is niet de gehele ruimte onder de vloer met schuim gevuld, daar waar geen schuim zit kan dus 100 procent water zitten.

Ten tweede kan het schuim beschadigd zijn, hierover later meer.

Om meer inzicht te krijgen in de toestand van mijn boot tussen de beide onderschalen heb ik een tweetal gaten in de kuipbodem gezaagd. De maat van deze gaten hebben heb ik zodanig gekozen dat er in/op deze gaten inspectieluiken gemonteerd kunnen worden.

Deze luiken zijn in allerlei maten en vormen te koop. Ik heb gekozen voor ronde luikjes met een diameter van zo'n 15 centimeter, bijvoorbeeld Plastimo artikelnummer 27364. Zie plaatje.

(Opmerking: Het plaatje is een bewerkte foto van internet, van mijn boot heb ik geen foto's omdat deze ver van huis in winterstalling ligt.)

Na het zagen van de gaten in de kuipbodem trof ik inderdaad water aan. Om meer kijk te krijgen op de conditie van het schuim heb ik het schuim recht onder de gaten tot op het vlak weggesneden.

Hierdoor ontstaat er een tweetal schachten in het schuim. Na enige tijd staat er water in deze schachten. Met behulp van een spons is dit water eenvoudig uit de schachten te verwijderen. In mijn geval was dit ongeveer één liter per schacht.

Nader bestudering van het schuim leerde mij dat de kern van het schuim, zoals te verwachten, nagenoeg geen water bevat. Alleen de bovenste laag, tussen de 5 en 10 millimeter is wat vochtig. Dit is te verklaren uit het feit dat de celstructuur van het schuim in deze laag beschadigd is door de krachten die door de kuipbodem op het schuim worden uitgeoefend. Door deze krachten breken de wanden van de

Horsevoer

cellen waardoor deze niet meer waterdicht zijn.

Blijft nog de vraag hoe het water tussen de twee schalen kan komen. Mogelijke lekkageplaatsen zijn;

- De boeg, met het trailereren wil de boeg nog al eens beschadigd raken.
- De zelflozers, als deze slecht gemonteerd zijn dan kan er eenvoudig water tussen de schalen lopen.
- De kielkast, deze kan als je eens stevig aan de grond loopt zwaar worden belast en mogelijk scheuren.

- De bodem van de kuip, door beschadigingen of bestaande gaten voor voetblok en mastondersteuning.

Mij is gebleken dat bij mijn boot er alleen meer water onder de bodem komt als de boot onafgedekt in de regen heeft gevaren of gelegen, veel buiswater over heeft gekregen of als ik ben omgeslagen. In mijn geval lijkt dus de kuipvloer te lekken. Waar het lek zit heb ik nog niet gevonden, maar omdat ik door de luikjes het water er eenvoudig uit kan halen maak ik mij hier niet zoveel zorgen over.

Het hout

Zoals gezegd, het feit dan de kuipbodem omhoog komt als ik de grootschoot aantrek doet mij vermoeden dat de houten spanten onder de kuipbodem in slechte conditie zijn. Wat ik hier mee moet weet ik nog niet. (Red.: Wie weet dat wel? Bert is vast niet de enige met dat probleem!)

Ik kan mij een tweetal relatief eenvoudige oplossingen voorstellen. Ten eerste zou er een overloop op de bodem van de kuip gemonteerd kunnen worden. Naast de zeiltechnische voordelen wordt door een overloop, mits deze voldoende stijf is, de kracht van de grootschoot over een groter oppervlak van de kuipbodem verdeeld.

Een tweede oplossing zou kunnen liggen in het injecteren van een één of ander kunsthars onder de kuipbodem, het (voormalige) hout. Ik heb nog niet onderzocht welke materialen hiervoor eventueel geschikt zou kunnen zijn.

Conclusie

De ideale methode om een Seahorse in topconditie te brengen is absoluut de methode "Greenspot".

Als je wat minder tijd hebt kan je op de hierboven beschreven wijze jarenlang met een redelijk droge, en dus niet te zware Seahorse varen.

Mocht je tips en ervaringen willen uitwisselen, of heb je nog vragen, meld je dan op het forum van de SSC: www.sailhorse.nl.

Bert Verweij

NOOT VAN DE REDACTIE:

In het verleden hebben we een aantal malen kennis genomen van een aantal methodes om de Sailhorseromp watervrij en dus schuimvrij te krijgen. De noodzaak tot het ontschuimen was dat het schuim het water vasthoudt en je dat water er dus nooit zonder dat schuim eruit krijgt.

En toen kwamen we Bert Verweij tegen die een compleet andere ervaring blijkt te hebben. Je zou zo onderhand dus moeten gaan denken dat er verschillende soorten schuim in de sailhorse-rompjes zitten.

WIE-O-WIE kan ons daar meer over vertellen? Vertel het ons op horsevoer@yahoo.co.uk of 015-2616529

